

ΕΤΟΣ 73ον

10 Αυγούστου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 32 (3767)

«ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΟΙ»

Στήν Ἐκκλησία τῶν Κορινθίων ἀπευθύνεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος καί διδάσκει τήν ἀξία πού ἔχουν ἡ ζωή καί τά ἔργα μας, στήν προοπτική τῆς αἰωνιότητας. Καθενός τά ἔργα θά γίνουν φανερά, γιατί ἡ ἡμέρα τῆς Κρίσεως φανερώνεται μέ φωτιά, πού τά δοκιμάζει καί τά ἀποκαλύπτει. Ἐάν τά ἔργα μας εἶναι ἀπό καθαρό χρυσάφι, θά μείνουν ἀνέπαφα καί ἀναλλοίωτα. Ἐάν εἶναι κίβδηλα καί νοθευμένα, τότε θά καοῦν καί θ' ἀποκαλύψουν τήν ἀσχήμια τους.

Τά ἀνθρώπινα ἔργα

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος χρησιμοποιεῖ μιά θαυμάσια παρομοίωση γιά νά ἐξεικονίσει τήν πραγματική ἀξία τῶν ἀνθρώπινων ἔργων πάνω στή γῆ. «Μοιάζουμε σάν τούς ἡθοποιούς, πού πάνω στή σκηνή, ἄλλος παριστάνει τόν ἐνδοξο βασιλιά, ἄλλος τόν πλούσιο ἡγεμόνα, ἄλλος τόν σπουδαῖο σοφό. Ὅλα αὐτά κατά τή διάρκεια τοῦ ἔργου. Ὅταν πέφτει ἡ αὐλαία, τότε ὁ ἡθοποιός ἀποσύρεται στά παρασκήνια, ἀποβάλλει τήν ψεύτικη ιδιότητά του καί ξαναγίνεται αὐτό πού εἶναι, ἀπλός βιοπαλαίστης πού μασκαρεύεται γιά νά βγάλει τό ψωμί του».

Ἔτσι κι ἐμεῖς· ἀνεβαίνουμε στή σκηνή αὐτῆς τῆς ζωῆς καί παριστάνουμε ἄλλος τόν δυνατό, ἄλλος τόν ἅγιο, ἄλλος τόν σοφό. Ὅταν, ὅμως, μέ τόν θάνατο, πέσει ἡ αὐλαία τῆς ζωῆς, τότε ἀποκαλύπτεται τό ἀληθινό πρόσωπο τοῦ καθενός. Τότε, ὁ καθένας κρίνεται κατά τά ἔργα του, κατά πῶς στάθηκε ἀπέναντι στόν Θεό, στόν συνάνθρωπο καί στόν ἑαυτό του.

Ἡ νοοτροπία τῆς ἐποχῆς μᾶς ἀποπροσανατολίζει ἀπό τήν προοπτική τοῦ τέλους. Γιατί, τελικά, αὐτό πού ζοῦμε ἔχει ἕνα τέλος, πού, ταυτόχρονα, σηματοδοτεῖ τήν ἀρχή τῆς αἰωνιότητας. Τό πνεῦμα τῆς ἐποχῆς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. γ΄ 9-17)

Ὁ Χριστός, ὁ θεμέλιος λίθος

Ἀδελφοί, Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλέπετω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὅποιόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐπικοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

μᾶς παρασύρει σέ μιά ζωή γήινη καὶ ψεύτικη, κάνει τό προσωρινό νά μοιάζει μόνιμο, τό ἀτελές τέλειο, τό κίβδηλο χρυσό. Μᾶς ἐμποδίζει νά καταλάβουμε ὅτι διανύουμε ἓνα δρόμο μέ ἀρχή καί τέλος, πού κάποια στιγμή διασταυρῶνεται μέ ἓναν ἄλλο δρόμο, μέ ἀρχή, ἀλλά δίχως τέλος. Κι ἔτσι, ὅ,τι πράττουμε, καλό ἢ κακό, δέν ἔχει προοπτική, ἢ κι ἂν ἔχει, γίνεται μέ νοοτροπία συναλλαγῆς μέ τόν Θεό. Ἀλλά, δέν ἀρκοῦν τά καλά ἔργα· χρειάζονται ἄλλα ἔργα γιά νά μᾶς ἀνοίξουν τήν πόρτα τοῦ Παραδείσου.

Ὁ Παπουλάκος γιά τά καλά ἔργα

Ὁ Παπουλάκος, ὅταν μιλοῦσε στόν λαό γιά τά ἔργα πού ἀντέχουν στή δοκιμασία τῆς φωτιᾶς, χρησιμοποιοῦσε μιά ζωντανή παραβολή: «Ἕνας εἶχε τρεῖς φίλους, πού θυσιαζόταν γι' αὐτούς. Κάποτε, ὅμως, ὁ ἴδιος ἔτυχε νά κατηγορηθεῖ, νά συρθεῖ στά δικαστήρια καί νά κινδυνεύσει νά καταδικαστεῖ. Ἀπό τούς τρεῖς φίλους, ὁ ἓνας ἔμεινε ψυχρός καί ἀδιάφορος, ἀσυγκίνητος μπροστά στήν κρίση τοῦ φίλου του. Ὁ δεύτερος τόν λυπήθηκε, πῆγε μέχρι τήν πόρτα τοῦ δικαστηρίου, ἀλλά δέν τοῦ ἐπέτρεψαν νά μπεῖ μέσα κι ἔφυγε. Ὁ τρίτος, ὅμως, ἀγωνίστηκε γιά τή σωτηρία τοῦ φίλου του. Παρουσιάστηκε ὁ ἴδιος ὡς μάρτυρας ὑπεράσπισης καί κατάφερε νά τόν δικαιώσει».

«Κι ὁ καθένας μας –ἔλεγε ὁ Παπουλάκος– ἔχει τρεῖς φίλους σ' αὐτή τή ζωή καί θυσιάζεται γι' αὐτούς. Ὁ πρῶτος εἶναι ἡ περιουσία μας, ὁ δεύτερος ἡ οἰκογένειά μας καί ὁ τρίτος τά ἔργα τῆς ἀγάπης μας. Ὅταν,

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γιατί ἐμεῖς εἵμαστε συνεργάτες τοῦ Θεοῦ στό ἔργο τῆς σωτηρίας σας καί ἐσεῖς εἶστε χωράφι τοῦ Θεοῦ, οἰκοδομή τοῦ Θεοῦ. Σύμφωνα μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, πού μοῦ δόθηκε (ὡς ἀπόστολος), ὡς ἔμπειρος ἀρχιτέκτων ἐγώ ἔβαλα τό θεμέλιο, ἐνῶ ἄλλος χτίζει ἐπάνω σ' αὐτό. Καθένας ὅμως ἄς προσέχει πῶς χτίζει, γιατί κανεῖς δέν μπορεῖ νά βάλει ἄλλο θεμέλιο δίπλα σ' αὐτό πού ὑπάρχει καί ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἄν ὅμως κάποιος χτίσουν ἐπάνω σ' αὐτό τό θεμέλιο μέ χρυσό, μέ ἀσήμι, μέ πολύτιμους λίθους, μέ ξύλα, μέ χορτάρι, μέ καλάμι, τό ἔργο τοῦ καθενός θά φανερωθεῖ, γιατί θά τό φανερώσει ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως, ἡ ὁποία θά ἀποκαλυφθεῖ μέ φωτιά καί ἡ φωτιά θά δοκιμάσει τί εἶδους ἔργο ἔκανε ὁ καθενας. Ἐάν τό ἔργο πού ἔχτισε κάποιος ἀντέξει στή φωτιά, ἐκεῖνος θά πάρει μισθό, ἄν ὅμως κάποιου τό ἔργο καεῖ, θά ζημιωθεῖ, ὁ ἴδιος ὅμως θά σωθεῖ, ἀλλά κατά τρόπο πού περνάει κανεῖς μέσα ἀπό τή φωτιά. Δέν ξέρετε ὅτι εἶστε ναός τοῦ Θεοῦ καί ὅτι τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ μέσα σας; Ἄν κάποιος καταστρέφει τόν ναό τοῦ Θεοῦ, αὐτόν θά τόν καταστρέψει ὁ Θεός, γιατί ὁ ναός τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος καί ὁ ναός αὐτός εἶστε ἐσεῖς.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ὅμως, πέφτει ἡ αὐλαία αὐτῆς τῆς ζωῆς καί παρουσιαζόμαστε στό δικαστήριο τοῦ Δικαίου Κριτοῦ, ὁ πρῶτος φίλος μας, ἡ παρουσία μας, μένει ψυχρή καί ἀδιάφορη γιά τήν τύχη μας. Ὁ δεύτερος, οἱ συγγενεῖς καί οἱ φίλοι μας, ἔρχονται μέχρι τόν τάφο μας, ἀλλά, μή μπορώντας νά διαβοῦν πιά πέρα, φεύγουν καί μᾶς ξεχνοῦν. Καί μένει ὁ τρίτος, ἄν ἔχουμε, βέβαια, τέτοιον φίλο. Εἶναι τά ἔργα τῆς ἀγάπης μας, ὅχι ἀπλῶς τά καλά μας ἔργα, ἐκεῖνα πού γίνονται ἀπό καλοσύνη ἢ συμπόνια, γιατί ἔτσι ὑποδεικνύει ἡ συνείδησή μας, ἀλλά ἐκεῖνα πού προέρχονται ἀπό τήν ἀγαπῶσα καρδιά μας, πού ἔγιναν πρός τόν πάσχοντα συνάνθρωπό μας, πρός τό ὀρφανό, τόν δυστυχισμένο, τόν ἀδικημένο, τόν κουρασμένο, τόν ἀπογοητευμένο, ἐκεῖνον, στό πρόσωπο τοῦ ὁποῖου εἶδαμε τόν ἴδιο τόν Θεό».

Αὐτό εἶναι τό νόημα τῶν καλῶν ἔργων. Εἶναι ἐκεῖνα, πού, ἐπειδή εἶναι καθαρά σάν τό χρυσάφι, θ' ἀντέξουν στή φωτιά τῆς δοκιμασίας καί θά μαρτυρήσουν γιά ἐμᾶς τήν ὥρα τῆς Κρίσεως. Τέτοια ἐφόδια, ὅποιος διαθέτει, ἀσφαλῶς καί μπορεῖ νά περιμένει ἀτάραχος νά πέσει ἡ αὐλαία αὐτῆς τῆς ζωῆς. Ὅποιος δέν τά διαθέτει, ἄς πράξει, ὅ,τι εἶναι δυνατό, γιά νά τ' ἀποκτήσει, ὅσο εἶναι καιρός. Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

10 Αυγούστου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
Λαυρεντίου ἀρχιδιακόνου καὶ μάρτυρος. Ξύστου ἐπισκόπου Ρώμης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 258).
Ἦχος: πλ. δ' – Ἑωθινόν: Θ' – Ἀπόστ.: Α' Κορ. γ' 9-17 – Εὐαγ.: Ματθ. ιδ' 22-34.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Αυγούστου, Ι' Ματθαίου.
Απόστολος: Α' Κορ. δ' 9-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιζ' 14-23.

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΛΟΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. Ὁ τόμος περιέχει τίς ἱερές ἀκολουθίες τοῦ ἐσπερινοῦ καὶ ὁρθρου τῶν μεγάλων ἐορτῶν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ ἀπάνθισμα τῶν ἀκολουθιῶν ὅλης τῆς περιόδου τῆς νηστείας τοῦ Δεκαπενταυγούστου. Ἀκόμη, τὸν μικρὸ καὶ μεγάλο Παρακλητικὸ Κανόνα στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ, Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ - ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ. Βίος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἡ περὶ Θεοτόκου διδασκαλία τοῦ ἱεροῦ Δαμασκηνοῦ, Λόγος στό Γενέσιο τῆς Θεοτόκου, Ἐγκώμιο Α' στὴν Κοίμησι τῆς Θεοτόκου, Ἐγκώμιο Β' στὴν Κοίμησι τῆς Θεοτόκου, Ἐγκώμιο Γ' στὴν Κοίμησι τῆς Θεοτόκου. Καὶ θεολογικὸς σχολιασμὸς τους.

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΒΑΣΙΑ, Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ - ΤΡΕΙΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ. Ἡ περὶ Θεοτόκου διδασκαλία ἁγίου Νικολάου τοῦ Καβάσια, Λόγος στὴ Γέννησι, Λόγος στὸν Εὐαγγελισμό, Λόγος στὴν Κοίμησι. Καὶ θεολογικὸς σχολιασμὸς τους.

Καλλιτεχνικὴ ἔκδοσις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΕΝΤΑΡΧΟΥ

ΑΘΩΝΙΚΑ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

Μία εἰκαστικὴ ἔκφρασις

(Α' ἔκδ., σχῆμα 18x18 ἐκατ., σελ. 192, τετράχρωμη ἔκδοσις)

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προσφέρει τὸ παρόν εἰκαστικὸ ἔργο τοῦ Κερκυραίου καλλιτέχνη Θεοφίλου Κεντάρχου, προκειμένου τὰ φιλοτεχνημένα ἐξαιρετικῶς ἔργα τέχνης νὰ κεντρίσουν τὸν ἀναγνώστη καὶ νὰ τὸν προβληματίσουν, νὰ τὸν συγκινήσουν ἢ νὰ τὸν ἐμπνεύσουν μέσα ἀπὸ τὴ μορφή, τὸ χρῶμα, τὴ σύνθεσις καὶ τὰ ὑλικά τους.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
